

[Miljøministeren]

mulige måder. Derfor må vi erkende, at vi skal gå ind i dette samarbejde.

Jeg har i dag fået en klage fra Byggefagenes Samvirke, som har anmeldt 25 fabrikanter, leverandører i Danmark og i udlandet, til kemikaliekontrol. I den anmeldelse, som man har indgivet, rejses der krav om fængselsstraf for overtrædelse af ministeriets bekendtgørelse om farlige stoffer. Vi har i den anledning i formiddags været i kontakt med kemikaliekontrollen, og derfra oplyste man, at man straks vil henvende sig til de respektive fabrikanter og importører med henblik på at få oplyst indholdet af de farlige præparater, der er nævnt i anmeldelsen. Kemikaliekontrollen vil herefter ud fra en bedømmelse af hvert enkelt tilfælde afgøre, om der skal rejses politisag. I ministeriet har vi endnu ikke fået mere oplyst om denne sag, men det er klart, at vi vil holde os løbende underrettet om, hvad der sker yderligere i sagen.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at der gælder særlige mærkningsbestemmelser for alle de giftstoffer, der er optaget på giftlovens lister. Disse går i korthed ud på, at etiketten på dansk skal indeholde oplysning om stoffets navn, fareklasse og faresymbol. For virksomheder stilles der dog kun krav om, at etiketten skal være mærket med stoffets navn og faresymbol. På etiketten skal der endvidere være angivet, hvilken risiko der er ved omgangen med stoffet, og hvilke sikkerhedsforanstaltninger man skal iagttage for at undgå disse risici. Det skal endelig fremgå af etiketten, hvem der har fabrikeret eller importeret stoffet. Jeg kan til slut oplyse, at det normalt er kemikaliekontrollen, der påser, at disse regler overholdes.

I tilfælde, hvor reglerne overskrides, vil kemikaliekontrollen påbyde den pågældende virksomhed at få forholdene lovliggjort; i mere alvorlige tilfælde vil man dog uden videre rejse politisag.

Hr. Gert Petersen spurgte videre, hvem der skal administrere denne lovgivning, og nævnte, at der i miljøstyrelsens betænkning var opstillet flere modeller. Jeg må sige, at vi har i forbindelse med redegørelsen ikke taget stilling til, hvilken model vi vælger; det vil vi komme frem til bl. a. på baggrund af diskussionen her i dag, hvis den kan give os vejledning deri.

Jeg har svaret på en række af de ting, hr. Jørgen Jensen nævnte. Han spurgte, hvordan

det ligger med de stoffer, der er i anvendelse. Herom vil jeg gerne sige, at det er ikke meningen, at der ikke skal gøres noget ved dem, men vi skal jo begynde et sted, og hvis vi skal begynde et sted, så må det være rimeligt at begynde med de nye stoffer. Men dernæst er det meningen langs ad vejen også at tage de andre stoffer op til vurdering. Hvis vi skulle begynde på det hele på én gang, så ville vi – jævnfør det, jeg har sagt om, hvor megen ekspertise vi har til rådighed – ikke kunne overkomme det. Derfor begynder vi dér, hvor det nye ligger, medens vi så hen ad vejen forsøger at indhente de andre ting, som vi ikke har nået endnu.

Hr. Svend Haugaard nævnte en række problemer i forbindelse med administrationen. Jeg skal blot sige med hensyn til, om vi måske har været for ivrige med at gribe ind på visse områder, at hvis vi har været det, så må det da være et af de steder, hvor tvivlen kommer den anklagede til gode.

Jeg skal ikke gå ind på hele tobaksspørgsmålet. Jeg har altid været meget realistisk i forbindelse med fremsættelse af lovforslag, og jeg tror, at hvis tobakken blev inddraget i dette spørgsmål, så ville det være meget, meget svært at få et lovforslag igennem, hvis folketingets medlemmer skulle stemme efter deres samvittighed. Men i øvrigt glædede jeg mig over de bemærkninger, hr. Svend Haugaard gjorde. Jeg har svaret vedrørende det protektionistiske. Det er med inde i billedet, men det er ikke det, der er meningen. Vi skal have mulighed for samarbejde og også kunne anvende andres metoder.

Hr. Honoré sagde, at han ville forbeholde sig sin stilling, til vi får en førstebehandling. Jeg har sagt, at dette er ikke en førstebehandling af et lovforslag, men en redegørelsesdebat. Når hr. Honoré siger, at der er ikke det samme behov for en streng lovgivning som i USA og Frankrig, hvor man har en større kemisk industri, så er det muligvis rigtigt, men hvis vi tillader tilsætning af stoffer af den ene eller den anden art, så har de kemiske stoffer jo nøjagtigt den samme virkning, hvad enten det er et stort eller et lille land.

Hr. Waldorff citerede fra min redegørelse følgende: »I takt med velstandsstigningen har vi kunnet lægge stadig større vægt på at sikre vor sundhedstilstand, og vi har stillede stigende krav om beskyttelse af miljøet.«